

zast. náhrada hotových výloh, kterou vindikuje pro všechny bez rozdílu, uvádějíc toliko, že členů osk je nepatrný počet.

Právní názor, z něhož žal. úřad, opíraje se o § 9 cit. instrukce, vychází, byl již vysloven v nál. nss-u Boh. 757 a 2861 adm., na něž se dle § 44 jedn. ř. odkazuje. Nemůže přirozeně býti tangován ani nahodilou skutečností, že počet členů osk je nepatrný. Za skutkového předpokladu žal. úřadem přijatého a stížností implicitě doznaného, že v době stanovení rozpočtu okresního pro r. 1923 nebyl v b-ském okresu zřízen užší správní výbor, nebylo tedy s hlediska názoru právě precisovaného právního podkladu, aby do rozpočtu ukládána byla potřeba na úhradu hotových výloh jiných členů osk nežli právě předsedy a event. místopředsedy. Jestliže tedy žal. úřad vyloučil spornou položku 8800 Kč z důvodu, že výlohy v ní preliminované jsou obsaženy již v položkách uvedených jako úřadovné předsedy a jeho náměstka, je tím vzhledem k tomu, že pro preliminování diet a cestovného ostatním členům komise není zákonného podkladu vyloučení položky oné dostatečně odůvodněno a ve shodě se zákonem. Bylo proto stížnost v tomto bodě zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 3714.

Z á v a d n é n á z v y: Podle zák. č. 267/1920 lze naříditi odstranění nápisu na městské vodárně »Jubilejní vodárna cis. Františka Josefa.«

(Nález ze dne 10. června 1924 č. 10.478.)

P r e j u d i k a t u r a: Boh. 1452 adm.

V ě c: Městská rada obce N. proti zemské správě politické v Praze o odstranění závadných nápisů.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Výměrem osp-é z 12. května 1923 byla obec N. podle zák. ze 14. dubna 1920 č. 267 Sb. vyzvána, aby z nevhodného nápisu »Kaiser Franz Josef I. Regierungs-Jubileums-Wasserwerk der Stadt N.«, umístěného na štítu domku městské vodárny, odstranila slova »Kaiser Franz Josef I. Regierungs-Jubileums.«

Rekurs obce byl nař. rozhodnutím zamítnut, poněvadž § 1 cit. zák. mluví v původním českém textu o označování veřejně přístupných míst, závodů, ústavů, místností a pod., a nikoli o pojmenování, jak mylně za to má recurs, o takové pak označení tu skutečně jde; o tom pak, že označení jménem býv. císaře Františka Josefa I. připomíná státoprávní poměry zemí čsl. republiky před 28. říjnem 1918, nemůže býti pochybností.

Stížnost podaná do tohoto rozhodnutí brání se námitkou, že cit. zák. mluví o odstranění nevhodných »názvů«, o označování »názvy«, vztahuje se toliko na nevhodné n á z v y, tedy pojmenování těch kterých objektů, pozastavený nadpis na budově obecního vodovodu že však nelze za takový název považovati, poněvadž neobsahuje nežli zjištění, že vodovod onen byl zřízen v době panovnického jubilea Františka Josefa I.

Nss uznal sice, že základní právní názor stížnosti, jak jej tlumočí ve shodě se zdejší náál. Boh. 1452 adm., jest správný, nemohl však přes

to stížnost uznati důvodnou, poněvadž nesdílí názoru jejího na povahu sporného nápisu. Nápis ten není pouze konstatováním, že městský vodovod byl zřízen v době panovnického jubilea býv. císaře Františka Josefa I. Jako všechny podobné nápisy má ještě jiný význam: jest jím vyjádřeno, že vodovod byl zřízen na oslavu onoho jubilea, že zřízení jeho míněno bylo jako pocta bývalému panovníku k jeho vladařskému jubileu, kterážto pocta vyjádřena tím, že vodovod nazván byl jeho jménem za současného vyznačení události, která k počtě té zavedla podnět. Jeví se tedy inkriminovaný nápis skutečně jako individualisující slovní označení, tedy jako »pojmenování« městského vodovodu, které uvádí na paměť osobu bývalého císaře Františka Josefa I. a tudíž osobu, která nesporně připomíná státoprávní poměry zemí čsl. republiky před 28. říjnem 1918.

Za tohoto stavu nelze shledati nezákonnost v tom, když žal. úřad nápis onen subsumoval pod ustanovení zák. č. 267/20, a bylo proto stížnost jako bezdůvodnou zamítnouti.

Č. 3715.

Administrativní řízení. — Státní zaměstnanci (Slovensko): I. * Také o nárocích na diety úředníků finanční správy na Slovensku rozhoduje generální finanční ředitelství v Bratislavě s platností konečnou, pokud tyto záležitosti nebudou zvláště vyhrazeny ministerstvu financí. — II. Rozhodlo-li v takové věci min. financí na základě nesprávného právního poučení připojeného k předchozímu rozhodnutí gen. fin. ředitelství, jest min. financí povinno učiniti na základě zrušovacího nálezu nss-u opatření, aby rozhodnutí gen. fin. ředitelství bylo straně bez vadného poučení znovu doručeno.

(Nález ze dne 10. června 1924 č. 10.593.)

Prejudikatura: Boh. 1694 adm.

Věc: František Sz. v K. proti ministerstvu financí o diety.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: St-l, přeložen byv ze Zl. M. do K., žádal dne 19. ledna 1923, by mu byly poukázány diety z důvodu dvojí domácnosti, poněvadž členové jeho rodiny jsou churaví a do jediného bytu v K., jenž uznán byl lékařsky za zdraví nebezpečný, stěhovati se nemohou.

Žádost ta byla zamítnuta výměrem gř v Br., k němuž bylo připojeno poučení, že st-l se může odvolati k min. fin.

Nař. rozhodnutím min. fin. zamítlo odvolání st-lovo.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí uvážil nss takto:

Poněvadž až dosud nebyla publikována norma, že si min. fin. ve věcech úředníků finanční správy na Slovensku vyhradilo konečné rozhodování, setrval nss na svém názoru, blíže v rozhodnutí Boh. 1694 adm. odůvodněném, že v záležitostech úředníků finanční správy na Slovensku, pokud nebudou ministru financí zvlášť vyhrazeny, na Slovensku rozhoduje na místě min. fin. gř pro Slovensko v Bratislavě s konečnou platností.